

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

86. Decisio S. R. R. coram R. P. D. Ottobono. Ludien. Præposituræ
Tongren. Mercurii 19. Ianuarii 1650.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](#)

prioratus 27. Junij in præc. coram bon. mem. Pironiano cum superioris allegatis, & alibi passim.

12. Quaque quidem immisionem impedire nequit Joannes à Reuerendissimo Nuncio prouibus, quia cum suæ prouisionis titulus, nullus, & inualidus detegatur, non sit legitimus contradictor ad hunc effectum Rota in Bonon. fideicore, de Rubeis 30. Martij 1646. in si. coram R.P.D. meo Corrado in Compostellana parochialis 1. Iulij 1648. sub §. verum eo magis, & in dicta Calaguritana præstimonij 10. Maij an. p. 1. s. neque ad immisionem coram R.P.D. meo Ottobono.

13. Nullus autem, & inualidus detegitur titulus ex quo Andreas sacrificavit beneficium excedere summanum ducat, non solum per testes datos summ. n. 9, Rota apud Casar. de Graff. dec. 3. de probat. Verall. dec. 277. n. 7. part. 1. in Areina Capellania 11. Martij 1633. §. valor quem, & in dicta Volderrange prioratus 5. Junij 1634. §. de valore coram Pironiano. Et per testes productos ab ipso Joanne in partibus sum. n. 10. qui sunt Beneficiari eiusdem Ecclesiæ, & fructus perceperunt ut supra dictum est; Verum etiam tam per libros Civitatis, & Ecclesie quibus standum est, cum per partes variari non possint, Rota cum ibi citatis dec. 287. n. 4. & §. coram Penia. Quam per partitas formiter extractas, quas hodie impugnare non potest Joannes cum fuerint ab illo productæ, & sic approbatæ, cap. cum venerabilis 9. de except. cum vulgaris. Rota coram Buratt. dec. 160. rum. 3. Et propterea Reuerendissimus Nunций illud conferre non poterat, cum restrictam habeat facultatem ad beneficia ducat. 24. non excedentia, Garz. de benef. 5. part. c. 3. n. 182. in dicta Calaguritana præstimonij. & tituli vero coram R.P.D. meo Ottobono. Et huiusmodi non excessus erat probandus ab ipso Joanne tanquam sua gratia pars, & fundamenum Rota coram Crescenzi. dec. 4. n. 1. de probat. Mohed. dec. 20. n. etiam 1. ed. tit. in Calaguritana Archipresbyteratus 20. Maij 1587. coram Gypso impress. apud Garz. de benef. d. 5. p. c. 3. fol. mibi 447. n. 188. Et qui habet regulam qualitate debet probare qualitatem, vt ex Rota, & multis alii latè probat Fontanell. de past. nupt. claus. 5. gloss. 1. p. 2. n. 19. & seqq. quia tunc se exceptione à regula, & sic debet eam probare latè n. 24. & seqq.

14. Nec propterea dictus Joannes apponere potest subsequitam possessionem, quia in mandato Reuerendiss. Hispaniarum Nunций de non conferendo beneficio ultra 24. ducat. de Camera adest decretum irritans, quod possessionem, & titulum insicit, Rota dec. 679. n. 7. coram Penia dec. 440. n. 13. p. 4. tom. 2. & dec. 108. n. 8. p. 5. recent.

15. Accedit ulterius pro maiori tituli nullitate, & inualiditate quod huiusmodi beneficium non à Nunций, sed à Papa semper fuit collatum, qui ultimo loco prouidit Marcum de Calle, per cuius obitum nouissime vacavit, idè non Nunций sed Pontifici est reseruarum, cum in rescritionibus ultimis status potissimum attendatur, Rota coram Penia dec. 659. n. 25. 71. n. 5. in fine part. 2. decif. 257. num. 12. p. 4. tom. 2. recent. Dutand. dec. 33. n. 3.

16. Nihil facit, quod via executiva litterarū Apostolicarum vulnerata fuerit per sententiam Ordinarij de negantem eisdem litteris executionem, quia cum sententia non simpliciter executionem deneget, sed ob in justificationem valoris in dictis litteris ab impenetranti narratur, Non probarunt quod dictum beneficium exceedat in omnibus suis fructibus ducat. 24. aureos de Camera summa. n. 4. non vulneravit viam executivam, quoniam in facta iustificatione in secunda instantia valcat. Index appellatiois executivæ procedere, vt respicit Rota in Asturien. Archidiaconus & Novembris 1602. coram C. d. Lauzell. impress. apud Marches. de commiss. part. 1. fol. 37. & coram Card. Caual. dec. 11. sub n. 5. &

6. & in Meleuitana beneficij 25. Junij prox. præc. §. fin. coram R.P.D. meo Biobio. Et ita unica, &c.

DECISIO LXXXVI.

Sacre Rote Romane coram R. P. D. Ottobono.

Leodieñ. Præpositura Tongen.

Mercurij 19. Ianuarij 1650.

§. 1. Vb die 8. Februarij superioris anni fuit coram dum esse mandatum ab Hoensbroch dandum esse constare ad effectum manutentionis, sed realium pra' disputatione, an esset recedendum à Decisis, DD. sub die 25. Junij præteriti mandatum, vñldeetur de bono iure, & hodie proposito dubio, ac re matre discussa, responderunt constare de bono iure Arnoldi. Nam ultra paritatem votorum, habet etiam prærogativa Nobilitatis, potentia, & aliam qualitatam, quæ deficere in Laurentio competitori, qui propterea flante decreto gratificationis apposito in literis Apostolicis, et postponendum Arnoldo, qui majoribus iuvatur studiis, & meritis iux. ext. exp. in c. si forrè diff. 63. Gloss. in obiunibus, §. nunc primò queritur post med. vñldeetur quod eadem diff. 63. Fr. Sigismund. à Bononia de eff. abh. 47. n. 9. vers. /a. verò vota, cum aliis relatis in decisione ha- ius causa sub §. 8. tunc paritate.

2. Votorum paritas est incontrovertibilis, quia cum Capitulares Ecclesiæ Tongen, ad eligendum Præpositum congregati essent numerō decem, & octo, no- uem dederunt suffragium Arnoldo, & alij nouem Lau- tentio.

3. Nec dicta paritas excludit ex eo, quod inter no- uem Votantes ad fauorem Arnoldi adest Canonicus Elderen, qui vt minor viginti duobus annis non vob- batur posse ex particulari statuto huius Ecclesiæ Tongen. habere vocem, & votum tradere in electione Præpositi. Quia præterquam quod prædictum statuum non fuit à Capitulo acceptatum, nisi sub conditione, quatenus accederet confirmatio Sancte Sedis Apo- liceæ, quæ nunquam accedit, vt in Summario Arnoldi n. 14. illud præterea est contrarium, & omnino repugnans dispositioni, tam Sac. Concilij Tridentini /f. 22. cap. 4. de reform. quam Concil. Vienensis ibidem innotauit, acreti in Clem. 1. de stat. & qual. vbi dic- tur, quod nullus de cetero vocem habet, nisi in Subdiaconatus ordine fuerit constitutus; qua dictio. Nisi. com- præcedat negativa, ponit, & determinat affirmativam in casu nominato. L. actione 4. vbi Bart. n. 1. & Baldw. 1. C. de transact. Mantic. de coniect. vlt. volum. lib. 3. tit. 17. n. 8. & seqq. Rot. coram Seraphin. dec. 124. n. 1. coram Coecino dec. 244. n. 1. inter dies 221. n. 49. 1. & in recent. dec. 639. n. 2. p. 1. qua est Buratt. in. 4. 8. 20 proinde tale statutum auferens vocem iis, qui sunt in facris, vt nullum non esse attendendum, tradit Calder. cons. 14. vers. /ed. prima pars de Constit. Henr. Bortens intralt. de Synodo p. 3. art. 1. num. 60. inter tract. man. 10. 13. p. 2. fol. 9. Ioan. Andr. Massobri. ed. tract. cap. 4. dub. 53. n. 14. & declaravit Sacra Congregatio Concilij Interpretum relata per Cardinalem Bellarmimum ad dist. c. 4. sub n. 1.

4. Nec relevat, quod huiusmodi statutum fuerit confi- matu à Nunций Apostolico, quia ex oculari lectura fa- cultatū Nunций datum in sum m. Arnoldi n. 13. appa- ret facultates eiusdem Nunций huius restrictas ad cōfir- manda statuta Sac. Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non repugnantia, id est cum statutum prefatum Sac. Concilii repugnet, vt vñldeetur, confirmatio dicta

predicta ex defectu potestatis nullius potest esse roboris, vel momenti, Gratian. *discept.* 699. n. 17. Rot. in recent. *decis.* 5. 15. num. 5. & 6. part. 4. tom. 3. & *decis.* 25. num. 9. p. 7. & in Bononiens. fidei commissi de Rubeis 5. Aprilis 1647. sub §. venditio autem coram R. P. D. meo Corrado.

5. Stante autem inualiditate statuti ob resistantiam Conciliorum, non obstat, quod omnes Capitulares statutorum obseruantiam iurauerint, quia iuramentum servandi statuta generaliter praestitum, non trahitur ad statutum contra Concilium, ut declarasse sanct. mem. Gregor. XIII. restatur Card. Mantici. dec. 52. num. 8. & iurans seruare statuta censetur sensisse de validis, non de inuallidis. Bald. in L. vni. n. 5. Cod. de his sua pan. nomin. Surd. conf. 8. n. 15. in fin. & plures referunt Sanchez ad precept. Decal. lib. 3. c. 14. n. 8.

6. Ideo cum Canonicus Elderen. legitimè votauerit, ad favorem Arnoldi, non est dubitandum de votorum paritate cum Laurentio, & stante gratificationis decreto in literis Apostolicis vtriusque apposito, expeditis sub eadem forma, & data, Domini confundent Arnaldum omnino effe præferendum; tum ob incorruptam morum, & vita integritatem, scientiam, prudentiam, nobilitatem, potentiam ex adductis in princ. decis. Tum etiam quia ultra proprias qualitates valde præpondentiales habuit etiam fanoriem partem Capituli, cum eidem Arnoldo fuerint suffragati Decanus Scholasticus, Cantor, & Vice Prepositus, cap. quia propter ibique Gloss. in verb. fanori, & in c. in Genesi verb. ad celum de elect. Butt. in c. Ecclesia vestra lib. 2. num. 2. cod. it. Alexand. conf. 102. n. 6. lib. 6. cum aliis relatis in Tolerantia Canoniciatus Panisentiarij 22. Aprilis 1641. in §. min. 5. & secundo solitario, coram R. P. D. meo Certo, & in alia decisione huius causa in fin.

7. Præterea Domini considerabant, quod Laurentius fuit de quibusdam delictis inquisitus, & diffamatus, ve in summ. Arnoldi numer. 10. & seqq. unde ne generentur scandala in populo, esset ex hoc solum certis paribus repellendus; neque eligendus est is, qui causam scandali in populo prætribuit est, etiam quod nullum defectum patetur, ad trad. per Abb. in cap. 1. num. 6. & seqq. de elect. Fr. Sigismund. à Bononia de elect. dub. 45. num. 7. & 8. Rot. coram Seraph. decis. 5. 16. num. 4. & ad hunc effectum non requiruntur probations concludentes, sed facili sunt leuiores, & quales afferuntur pro parte Arnoldi, cum non agatur de priuando Laurentium Beneficio obtento, sed de eo repellendo ab obtinendo, Paris. de confid. 9. 64. num. 15. Add. ad sanct. mem. Gregor. decis. 238. numer. 13. Rot. coram Seraph. decis. 1029. num. 1. in Beneventana parochialis impress. apud Marches de commiss. part. 1. fol. 297. n. 3. & in Sabinen. concursus impress. ibidem fol. 291. pariter n. 3.

8. Denique Laurentius coelestus dum tradidit ante factam electionem mandatum ad consentendum electioni de se facienda, & ad protestandum ut in summ. Arnoldi num. 1. incidit in ambitionis culpam, quæ sufficit, ut ipsius electio attendi non debat, cap. in scripturis 8. quest. 1. cap. cum post, vbi Gloss. verb. requisitum de elect. Fr. Sigismund. à Bonon. dub. 41. num. 1. & seqq. aliquique relati à Barbo. de iur. Eccles. uniuers. lib. 1. cap. 19. num. 237. Castellin. de elect. Canon. cap. 11. n. 39.

Fuit itaque resolutum constare de bono iure Arnoldi utraque parte informante, &c.

DECISIO LXXXVII.

Sacra Rotæ Romane coram R. P. D. Bichio.

Militen. Parochialis.

Luna 31. Ianuarij 1650.

§. 1 Citationis defectum obstat vltiori executioni sententia late ab Executore Apostolico. Nec non eiudem sententia iniustitiam appetet in alia decisione sub die 28. Iunij proximi præteriti coram me edita, qua hodie reuise & confirmata fuit.

2. Erat enim necessaria citatio Iosephi, quem ex capite homicidij incapacem esse huic Parochialis Ceratulus Aduersarius narravit Papæ in literis sue prouisionis, tam inspectis verbis literarum Apostolicarum, ibi, vocato dito Iosepho, quæ vt concepta per ablatuum absolutione inducunt conditionem, & formam, eaque non adimplenta, processus est nullus, Rot. dec. 707. num. 2. fin. p. 1. 3. recen. quām atenta dispositione iuris, cum regulariter, quoties gratia tendit in præiudicium intrinsecum alterius, illius citato coram Executore requiratur, vt præter allegatos in alia decisione, fuit dictum in Gallien. Prioratus 5. Iunij 1649. §. penultimo coram me.

3. Citatio autem facta per affixionem ad duas nullius momenti est, non præcedente citatione personali Clem. 2. de re iudic. Seraph. dec. 1276. n. 4. Et gratias ex aduerso dicitur adhibitas prīus fuisse diligentias, in loco soliti domicilij Iosephi quo casu, sublecta præsumt comparitione citati sustineri citationem dixit Rot. penes Comitulum dec. 125. n. 2. & 3.

4. Injustitia pariter eiudens est, quia coram Executore iniustitiam non fuit narrativa homicidij plenè, & concludenter, vt debuit, cum sit fundamentum gratiae, sed solum exhibita sententia condemnatoria Iosephi ad tritem, quæ vt lata in contumaciam delictum non probat ex allegatis in prima dec. §. 5. in casu, quibus adduntur aliae due relate à Farinac. in prox. q. 1. 16. post n. 9. 2.

5. Eo minus quia eadem sententia ex capite nullitatis, & iniustitiae reuocata nouissime fuit A.C. & insuper condemnatus accusator ad perpetuas tritemes ob calumniam accusationis, & falsitates commissas: Etiam simulando quod contra Iosephum fuisse executum monitorum ad comparendum coram iudice; qui ipsum, vt supra, in contumaciam ad tritemes condemnauit. Vnde communice, quod processus ille criminalis compilatus fuit calumnioso contra Iosephum sine eius citatione; sine qua Index criminalis, ne dum ad sententiam, sed nec ad inquisitionem potuit procedere quando, vt hic, ad instantiam partis procedebatur; quicquid dicendum esset, si fuisse processum ex officio, vt distinguendo ex sententia Aretin. tradit. Boff. in prax. sit. de inquis. n. 7. facit Farin. conf. 111. n. 11. lib. 2.

6. Sed obstat quod licet sententia lata in contumaciā non probet delictum, eo tamen non comparente intra annum probet priuationem, quæ sufficit vt declarauit Rota in Romana Beneficiat. S. Petre 16. Iunij 1561. coram Oradim. impress. post. 2. volumen, conf. Farinac. decis. 3. n. 5. & tradit. Luther. de re benef. lib. 1. q. 18. n. 168. ian. 166. Vnde dixerat hoc procedere quamvis post annum, reus ex Principiis rescripto admisitus fuisse ad purgandam contumaciā, quia rescriptum non tollit ius quæsumum ex annuali mora in comparendo quam nocere etiam, quando ex ipsa lectura inquisitionis, & processus constat euincere de eius nullitate, tradit. Farinac: conf. 111. n. 13. in fine. & n. 14. lib. 2.

7. In casu namque nostro hæc non applicantur, quia

Ee 4 nec